

конфедерализације државе ће бити још израженији у следећој фази уставног развитака (зачетој уставним амандманима 1967., 1968 и 1971.) трасираној фамозним Уставом СФРЈ од 1974. који ће довести до погубних последица по егзистенцију југословенске федерације. Изузимајући прве југословенске социјалистичке уставе, за социјалистички свет је био карактеристичан Устав Чехословачке од 11. јула 1960. за који се сматра да је отворио другу (социјалистичку) етапу развоја уставности европских социјалистичких држава. То је устав који у својој преамбули објављује победу социјализма и најављује улазак у ново доба историје у коме се тежи новим и још вишим циљевима. По Уставу, Чехословачка је социјалистичка република у којој је носилац суверености радничка класа и ту суверену власт она остварује у скупштинском систему власти на челу са Народном скупштином као законодавним и највишим органом власти. Извршна власт припада председнику Републике и влади који су подређени скупштини јер их она бира и њој одговарају за свој рад. Устав не мења постојећу концепцију економског уређења заснованог на социјалистичкој државној (народној имовини) и задружној (имовини народних задруга) својини и државном планском руковођењу и усмеравању привредних токова. Судску власт у земљи врше судови на челу са Врховним судом (као највишом инстанцом) који бира Народна скупштина а такође и опозива (разрешава). После бурних догађаја у Чехословачкој 1968. донет је њен нови Устав који је био хибридни јер су га сачињавале неукинуте одредбе Устава од 1960, Уставни закон о Чехословачкој федерацији од 27. октобра 1968, Уставни закон о положају националности у Чехословачкој социјалистичкој Републици и други акти. Тако је Чехословачка претворена у федералну државу Чеха и Словака као равноправних народа а новина овог Устава је била и увођење Уставног суда у судски систем земље.

И Бугарска је имала сличан развојни пут јер је од државе типа народне демократије постојала све више социјалистичка, све више стицала социјалистичке елементе и тако се приближавала осталим социјалистичким државама. Тај процес је озакоњен Уставом од 1971. који је означио прелаз, односно улазак у ту вишу етапу социјалистичког развитака а његову теоријску основу је чинио програм БКП о изградњи развијеног социјалистичког друштва. Овај Устав проглашава руководећу улогу комунистичке партије, што је било у складу с једнопартијском диктатуром а у организацији државне власти, уместо Президијума Народног собрања, уведен је Државни савет. Крај осамдесетих година XX